

شما آتش شب فروزید؛ ما هر خطه عدل و زرمی شویم!

امیرجوهری لنگرودی

amir_772@hotmail.com

دیشب بیست و سوم مهر ۱۴۰۱، تمامی تهران بزرگ و ایران و جامعه ایرانیان در پهنشت جهان در نگرانی و افرجان دربندان بی شمارش بود. آنگاه که خبر آتش افروزی زندان اوین به گوش مردم تهران رسید و پس آنگاه که ما در این سوی جهان از برافروختن آتش در اوین آگاه شدیم. خبرهای تشویش آفرین از هرسوی گواه این بود که سیل مردم تهران به سمت اوین روانه شدند و دریافت این خبر، قدری از بیان نگرانی ما کاست و ما نیز در برخی کشورها به سوی وزارت امور خارجه و نمایندگی های جاسوسی نظام در کشورها و کنسولگری ایران در شهرهای (برلین- استکهلم - فرانکفورت و...) مختلف روانه شدیم.

چرا این دل نگرانی به این وسعت در اذهان مردم به جای مانده است؟ زیرا با توجه به تجربه های تلخی که در حافظه تاریخی مردم ما در به آتش کشیدن زندان ها داشتند، کشتارانی ها در دوره حکومت استبدادی رضا خان میرپنج و یا به گلوله بستن زندانیان سیاسی بعد از کودتای ۲۸ مرداد در زندان رشت و نیز کشتار ۹ تن از زندانیان چریک و مجاهد به بهانه فرار در تپه های اوین در ۳۰ فروردین ۱۳۵۴، در نظام پهلوی دوم، و افزون بر آنها، حادثه دهشتناک دو کشتار خونین دهه شصت توسط رژیم خون و جنون و جنایت اسلامی این دلنگرانی را صد چندان نمود که چه سناریوی دیگری برای خیل وسیع زندانیان عقیدتی و سیاسی دربند در دست اجراست!

آخر کجای جهان دیده می شود وقتی زندانی آتش بگیرد، مردم به این وسعت در دوسوی درون و برون مرز، بیتابانه نگران و دلواپس فرزندان دلاور خویش اعم از: کنشگران زن - کارگران - معلمان - نویسندگان - مترجمان - روزنامه نگاران - بازنشستگان - سینماگران - عکاسان - وکلا - نخبه گان دانشجویی و دانش آموزانش و دیگر انسان های زندانی که به هر بهانه و جرمی در درون زندان بسر می برده اند دل نگران شوند؟! تنها در جمهوری جهل و جنون و جنایت اسلامی است که حتی یک اتفاق خرد، می تواند چنین نگرانیهای عظیمی بیافریند!

بیش از یکماه جنگ و گریز خیابانی، ایستادگی و ماندگاری نسل نوجوان و جوان دختر و پسرمان در خیابان ها و انتشار اینهمه گزارش و کلیپ های تصویری - علیرغم محدودیت اینترنت - در سطح جهان بازتاب یافت. امروز چشم و گوش جهان بر فاجعه ای که در ایران می گذرد باز شد، افکار عمومی جهان

دریافت که جامعه ما درسویه رودرویی با کل حاکمیت ایران، بدون توهم به جناح ودسته ای، با دستانی خالی در مقابل نیروهای رژیم تا بن و دندان مسلح، در مصاف نابرابری تعریف می گردد که سرکوب و سرکوب و زندان، یگانه اسلحه نظام بعد از کشتن جان ها در خیابان ها شمرده می شود و بازداشتگاه اوین یکی از دهها زندانی ایست که برای اینهمه گروههای اجتماعی که یاد کردم ، توسط حاکمیت ایران ؛ به بازداشتگاه اصلی نظام بدل شده است

خامنه‌ای صبح روزچهارشنبه بیستم مهر ۱۴۰۱، در دیدار رئیس و اعضای دوره جدید مجمع تشخیص مصلحت نظام، جوهر حرکت جنبش عظیم مردم ایران را « عکس‌العمل ناشیانه و ابلهانه و برنامه‌ریزی برای اغتشاش » قلمداد کرد و بعنوان شرع مقدس ادامه دادند: « برخی از این افراد یا عامل دشمن هستند یا اگر عامل هم نباشند همجهت با دشمن هستند و برخی هم افراد هیجان زده هستند» و در یک عبارت از این خیز بزرگ مردمان ایران به نام « اغتشاش های پراکنده»، « طراحی های انفعالی و ناشیانه دشمن» همچون دفعات پیشین به خیابان آمدن های مردم ایران یاد کرده است .

فرمانده زبون باردیگر در تاریخ جمعه بیست و دوم مهر، از "پستوی اندرونی" قدم به "بیرونی" نهاد و اینبار در دیدار با دستچین شده های بله قربان گوی « کنفرانس وحدت اسلامی » شکرخواری فرمودند: « که "نهال" جمهوری اسلامی به یک "درخت تناور" تبدیل شده و کسی « غلط می کند ، فکر کردن آن را بکند» همین ترهات زهر آگین خامنه ای در مقام فرمانده کل قوا و شمشیر زنگار بسته از میان برکشده ی ایشان در برابر جنبش مردم ایران، در مقابل رویدادهای اخیر درون جامعه همچون : حمله با پهباد و موشک باران به پایگاههای احزاب کردی در خاک عراق - خونبار کردن سنندج و پاوه - قتلعام وسیع در زاهدان و رودرویی با بلوچ های شریف - حادثه آتش کشیدن زندان لاکانی در رشت - جنایت آفریده شده در دانشگاه شریف- تهاجم به مدرسه ای در اردبیل و کشتار و بازداشت دانش آموزان - به خیابان آمدن کارگران پتروشیمی و نفت در همپیوستگی با جنبش مردمان ایران و دستگیری سی تن از کارگران اعتصابی و ابراز نگرانی از موج وسیع بازداشت ها و نیز به نمایش در آوردن سناریوی نخ نمای امینتی برای زوج معلم فرانسوی ونمایش دروغین اقرارهای آنها ، با شتاب هرچه تمامتر صحنه آرای محاکمات ساختگی معلمان نام آشنای جامعه ما آقایان محمد حبیبی(سخنگوی کانون صنفی معلمان) وجعفر ابراهیمی (بازرس شورای هماهنگی تشکل های صنفی فرهنگیان ایران) و همچنین به بیدادگاه فراخواندن آقایان حسن سعیدی ورضا شهابی دوچهره سرشناس سندیکای کارگران شرکت واحد تهران وحومه، علیرغم عدم حضور حسن سعیدی در دادگاه وبرگزار نکردن "کنسل" دادگاه رضا شهابی ، علیرغم فاجعه آفریده شده دیشب زندان اوین، با سراسیمگی بدون حضور شهابی و تنها با حضور وکلای اودادگاه را یک سویه پیش بردند که با توجه به دفاع وکلا، قاضی شرع به ناچار پذیرفت که دادگاه به زمان دیگری موکول شود. آنگاه که خبر آتش کشیدن زندان اوین به گوش رسید ، همه این رخداد های تلخ که توسط حاکمیت اسلامی از پس فرمان های ناشی از درماندگی فرمانده وامانده ساتر شده ، به سوختبار آتش نفرت مردمان ما افزود و شعله های خشم مردم را برافروخت و بر آن شدند که چشم در چشمان حاکمان رسا فریاد بر آورند: که شما آتش می افروزید ، ما هر لحظه شعله ورترمیشویم ایدون باد!

یکشنبه ۲۴ مهر ۱۴۰۱ برابر با ۱۶ اکتبر ۲۰۲۲

<http://karegari.com>